

4 Tomas Tranströmer

LASSÚDAD ZENE

Az épület zárva. Az ablakon betűz a nap,
és felmelegíti az emberi sorsok
terhét viselő padok tetejét.

Ma kint vagyunk a hosszú, széles lejtőn. Sokan
sötét ruhában. Hunyt szemmel állhatsz a napon,
és úgy érezheted, lassan előrefűvatsz.

Ritkán jutok el a vízhez. De most itt vagyok,
köröttem szelíden domborodó sziklák.
Hullámokból lassan visszavonult kövek.

Szilágyi Mihály fordítása